

Cauza C-480/19**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

24 iunie 2019

Instanța de trimitere:

Korkein hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

19 iunie 2019

Recurent:

E

**DECIZIE INTERLOCUTORIE A KORKEIN
HALLINTO-OIKEUS**Data deciziei:
19 iunie 2019
[...] [*omissis*]**Obiect**Cerere de decizie preliminară înaintată Curții de Justiție a
Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul
privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**Recurent**

E

Decizia atacatăDecizia nr. 58/2017 pronunțată de Keskusverolautakunta (Comisia
de Soluționare a Contestațiilor în materie Fiscală) la 10 noiembrie
2017**Obiectul procedurii**

1. În conformitate cu Laki Verohallinnosta (503/2010, Legea nr. 503/2010 privind administrația fiscală) și cu Laki verotusmenettelystä (1558/1995, Legea nr. 1558/1995 privind procedura de impozitare), Keskusverolautakunta (Comisia de Soluționare a Contestațiilor în materie Fiscală, denumită în continuare „Keskusverolautakunta”) poate adopta decizii provizorii cu caracter obligatoriu, la cererea unei persoane impozabile. În cererea de emitere a deciziei provizorii, solicitantul furnizează informațiile necesare pentru soluționarea cauzei.

2. La cererea solicitantului, o decizie prealabilă definitivă a Keskusverolautakunta trebuie considerată obligatorie în cadrul procesului de impozitare în legătură cu care a fost emisă. Împotriva deciziei Keskusverolautakunta cu privire la decizia provizorie se poate formula recurs în fața Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă). Au dreptul de a formula recurs solicitantul, precum și Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö (Autoritatea pentru protecția drepturilor persoanelor impozabile), care trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta un memoriu în răspuns la recursul formulat de solicitant.
3. În procedura pendinte, E a solicitat o decizie prealabilă la Keskusverolautakunta, după cum se arată în continuare. E a formulat recurs la Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) împotriva deciziei provizorii adoptate de către Keskusverolautakunta.
4. Cauza se referă la interpretarea articolelor 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). [OR 2]

Cererea de decizie provizorie adresată Keskusverolautakunta (Comisia de Soluționare a Contestațiilor în materie Fiscală) și soluționarea acesteia

Cererea adresată Keskusverolautakunta (Comisia de Soluționare a Contestațiilor în materie Fiscală) de adoptare a unei decizii provizorii

5. Conform cererii, E este o persoană fizică supusă unei obligații fiscale nelimitate în Finlanda, care a investit în subfondul S al unui fond SICAV din Luxemburg. Plasamentul efectuat de E este legat de tipul de participație D al subfondului S, care constituie așa-numite acțiuni purtătoare de profit, profitul rezultat fiind distribuit anual investitorilor.
6. Fondul SICAV este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, supus supravegherii Comisiei luxemburgheze de supraveghere financiară (Commission de Surveillance du Secteur Financier) și care ar fi în conformitate cu directiva privind fondurile de investiții (Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, JO 2009, L 302, p. 32, denumită în continuare „Directiva OPCVM”). Prin „organism de plasament colectiv în valori mobiliare” se înțelege, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul (10) din Sijoitusrahavelaki (Legea fondurilor de investiții), o întreprindere care a obținut o autorizație într-un alt stat din SEE decât Finlanda, a cărei activitate are ca obiect investiții colective (în practică, un fond de investiții) și care, în temeiul legislației statului în care este stabilită, îndeplinește cerințele Directivei OPCVM.
7. Conform formei sale juridice, fondul SICAV este o SICAV (Société d'Investissement à Capital Variable), adică un fond de investiții sub forma unei societăți cu capital variabil. Fondul SICAV desfășoară o activitate de fond de investiții în conformitate cu Directiva OPCVM. Conform directivei, un fond de

acest tip poate avea formă contractuală (fonduri de investiții administrate de o societate de administrare), formă de trust („unit trust”) sau formă statutară (societate de investiții). Dispozițiile directivei sunt în deplină concordanță în ceea ce privește diferitele forme de fonduri.

8. Prin urmare, un fond SICAV desfășoară aceeași activitate de fond de investiții ca și fondurile de investiții OPCVM din Finlanda. În consecință, în pofida formei sale de societate, activitatea desfășurată de un fond SICAV ar fi aceeași cu activitatea unui fond de investiții FCP (fonds commun de placement) luxemburghez, constituit sub formă contractuală. Activitatea desfășurată de un fond SICAV este însă diferită de cea desfășurată de societățile pe acțiuni finlandeze și luxemburghese.
9. Un fond SICAV este un fond de investiții deschis (open-end investment fund), ale cărui participații sunt oferite publicului pentru a fi subscribe și al cărui număr de participații variază în funcție de subscrierile și răscumpărările efectuate. Prin urmare, un fond SICAV nu este destinat doar investitorilor care au fost deja identificați în prealabil, ci oricine poate subscrie în mod liber la participațiile acestuia. Fondul SICAV este obligat [OR 3] să efectueze subscrieri și răscumpărări la cererea unui investitor. Un fond SICAV are acțiuni purtătoare de profit, în cazul cărora profiturile rezultate ar urma să fie distribuite semestrial sau anual, precum și titluri de participare care urmează a fi teaurizate, în cazul cărora, pe durata investiției în fond, nu sunt distribuite dividende, ci profiturile rezultate sunt mai curând adăugate la capitalul fondului. În cazul răscumpărării participațiilor, creșterea valorii participațiilor de teaurizat este în beneficiul investitorului, întrucât fondul SICAV este obligat să răscumpere participațiile la un preț bazat pe valoarea unitară a activului net (VUAN) al tipului de participație.
10. Administrarea fondurilor SICAV este organizată în același mod cu cea a fondurilor de investiții finlandeze. Fondul SICAV și-a externalizat administrarea către o societate de investiții separată, C S.A., care are forma juridică a unei societăți pe acțiuni luxemburghese (Société Anonyme). La fel ca fondurile de investiții finlandeze, fondul SICAV ar trebui, de asemenea, să dispună de un depozitar distinct, astfel cum este prevăzut de normele OPCVM. Depozitarul fondului SICAV este B S.A., de asemenea o societate pe acțiuni luxemburgheză. Din atribuțiile B S.A. fac parte păstrarea fondurilor, controlul activității și monitorizarea fluxurilor de numerar ale fondului SICAV, mai exact activitatea acestei societăți corespunde activității unui depozitar finlandez.
11. Fondul SICAV este un fond-umbrelă, care are propriile sale subfonduri, care sunt, fiecare în parte, un fond separat în cadrul fondului SICAV. Structura de umbrelă oferă investitorilor alternative de investiții diferite, cu profiluri de risc diferite. Subfondurile nu au o personalitate juridică proprie, nefiind nici supuse impozitului, ci având doar active separate. Împărțirea în subfonduri înseamnă o alocare a fondurilor în diferite clase de participații, în cadrul fondului SICAV. Fiecare subfond poate avea unul sau mai multe tipuri de participații, care dau dreptul la calitatea de titular în cadrul subfondului respectiv. Fiecare subfond

urmărește propria sa politică de investiții, care stabilește, de exemplu, la care instrumente investiționale, la care sector sau la care regiune geografică se referă investițiile subfondului. Pentru fiecare categorie de participații se calculează separat VUAN, care determină valoarea tipului de participație în cauză. Distribuirea dividendelor aferente acțiunilor purtătoare de profit reduce VUAN a categoriei de acțiuni respective.

12. Fondul SICAV are personalitate juridică proprie și este supus impozitului în Luxemburg, fiind însă scutit de impozitul pe venit în acel stat. Cu toate acestea, fondul SICAV este obligat, în principiu, să plătească anual în Luxemburg o așa-numită taxă de subscriere (subscription tax), calculată pe baza valorii unitare a activului net. Quantumul taxei de subscriere este, în principiu, de 0,05 % pentru fondul SICAV, în timp ce pentru unele clase/tipuri de participații quantumul taxei poate fi de asemenea de 0,01 %, iar unele clase/tipuri de participații pot fi complet scutite de taxă.
13. Subfondul S este un subfond al fondului SICAV. Întrucât subfondul S nu este nici o entitate juridică distinctă, nici o persoană impozabilă, potrivit legislației luxemburgheze, în conformitate cu dreptul luxemburghez, activele subfondului S [OR 4], mai exact plasamentele pe care fondul SICAV este obligat să le administreze numai în beneficiul investitorilor subfondului S, aparțin fondului SICAV. Astfel cum s-a descris mai sus, fondul SICAV a externalizat administrarea fondului și, prin urmare, de asemenea a plasamentelor, în cadrul unei societăți de investiții separate. Din acest punct de vedere, situația corespunde în practică întru totul activelor fixe ale fondurilor de investiții finlandeze. Sub aspect juridic formal, activele fondului erau deținute de acționarii fondurilor de investiții finlandeze; în practică însă, aceștia nu își exercitau competența de a dispune de activele fondului, ci o societate de investiții administra plasamentele fondului în numele investitorilor.
14. Participația de tip D din subfondul S este constituită din acțiuni purtătoare de profit, al căror profit rezultat este distribuit anual investitorilor. Distribuirea anuală a profitului este stabilită în prealabil în ceea ce privește tipul de participație în cauză, în cadrul adunării acționarilor fondului nefiind luată, prin urmare, o decizie separată în ceea ce privește distribuirea sau nedistribuirea anuală a profitului. Distribuirea profitului anual ar putea să nu aibă loc numai în cazul în care aceasta ar cauza o scădere a VUAN a fondului SICAV sub 1 250 000 de euro.
15. Distribuirea profitului fondului SICAV se bazează pe principiile de distribuire prevăzute de regulamentul fondului. Principiile de distribuire ale fondului SICAV și ale unui fond de investiții finlandez se stabilesc în prealabil, iar distribuirea profitului nu necesită o decizie a adunării acționarilor fondului. În schimb, distribuirea dividendelor unei societăți pe acțiuni finlandeze necesită o decizie, precum și exercitarea puterii de apreciere discreționare a adunării generale. Distribuirea profitului fondului SICAV nu poate fi considerată un dividend fiscal

în sensul articolului 33c alineatul (3) din Tuloverolaki (Legea privind impozitul pe venit), ci ca o distribuire a profitului unui fond de investiții.

16. Aplicarea articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit în cazul profitului distribuit de un fond SICAV ar conduce la o impozitare mai strictă decât dacă E ar fi efectuat investiția printr-un fond de investiții finlandez, întrucât distribuția profitului unui fond finlandez este impozitată ca venituri din capital în sensul articolului 32 din Legea privind impozitul pe venit. Impozitarea mai strictă a distribuirii profitului unui fond SICAV în comparație cu cea a unui fond de investiții finlandez ar încălca libera circulație a capitalurilor în sensul articolului 63 TFUE, întrucât fondul SICAV și fondul de investiții finlandez desfășoară aceeași activitate de fond de investiții, astfel cum este definită în Directiva OPCVM.

Întrebarea formulată în cererea de adoptare a unei decizii prealabile

17. În cadrul impozitării din Finlanda a lui E, profitul distribuit de un fond SICAV luxemburghez trebuie impozitat ca venit din capital în sensul articolului 32 din Legea privind impozitul pe venit sau ca venit din încadrare în muncă în temeiul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit? **[OR 5]**

Decizia provizorie adoptată de Keskusverolautakunta la 10 noiembrie 2017 cu privire la anii fiscali 2017 și 2018

18. În decizia adoptată la solicitarea lui E, Keskusverolautakunta a stabilit că veniturile distribuite de fondul SICAV luxemburghez ar trebui să fie considerate în Finlanda drept dividende și că, în cadrul impozitării din Finlanda a lui E, aceste venituri ar trebui impozitate în Finlanda ca venituri din încadrare în muncă în temeiul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit.
19. Keskusverolautakunta a făcut referire în decizia sa la dispozițiile de la articolele 3 punctul 4 și 33c din Legea privind impozitul pe venit, precum și la articolele 63 și 65 TFUE.
20. Keskusverolautakunta a constatat în decizia sa că, în Legea privind impozitul pe venit, nu ar fi definit fondul de investiții. În jurisprudență se consideră că, atunci când se decide cu privire la impozitarea venitului unui operator străin în Finlanda, este esențial să fie luate în considerare caracteristicile juridice și funcționale ale operatorului, având în vedere operatorii finlandezi similari. Având în vedere caracteristicile funcționale, fondul SICAV din speță ar avea trăsăturile unui fond de investiții finlandez. Cu toate acestea, activitatea sa vizează plasamente colective, iar anumite caracteristici funcționale generale pot fi identificate, de exemplu, în ceea ce privește plasamentele colective sub forma unor societăți pe acțiuni.
21. Întrucât Keskusverolautakunta a ținut seama de jurisprudență și a prezumat că Directiva OPCVM nu poate avea nicio influență asupra impozitării, aceasta a considerat că SICAV, în special în virtutea formei sale juridice, este în mod obiectiv similar mai curând unui organism de plasament colectiv în valori

mobiliare sub forma unei societăți pe acțiuni finlandeze. De asemenea, Keskusverolauskunta a considerat că, în comparație cu operatorii interni, fondul SICAV străin nu este tratat diferit, întrucât acesta (sau, de fapt, profitul distribuit de acesta) este impozitat în același mod ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare sub forma unei societăți pe acțiuni finlandeze (sau, de fapt, ca profitul distribuit de un organism de plasament colectiv în valori mobiliare sub forma unei societăți pe acțiuni finlandeze).

Rezumat al argumentelor principale ale părților

22. Prin recursul formulat la Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă), *E* a solicitat anularea deciziei provizorii adoptate de Keskusverolautakunta și adoptarea unei noi decizii provizorii în care să se constate că distribuirea profitului fondului SICAV se impozitează în Finlanda ca venituri din capital ale lui *E* în sensul articolului 32 din Legea privind impozitul pe venit, iar nu ca venituri din încadrare în muncă, cum este prevăzut la articolul 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit.
23. În motivare, *E* a arătat că, în măsura în care, în ceea ce privește impozitarea, trebuie să se evalueze similitudinea unui fond străin cu fondurile de investiții finlandeze, conformitatea cu Directiva OPCVM este necontestată în litigiu, fiind expresia [obiectivă] a similitudinii fondurilor (în pofida faptului că [OR 6] Directiva OPCVM nu armonizează impozitarea). Potrivit lui *E*, directiva prevede restricții cu privire la activitățile desfășurate și structura de capital a fondurilor, motiv pentru care fondurile OPCVM nu pot fi asimilate în scop fiscal altor forme de activitate decât activităților exercitate în conformitate cu Directiva OPCVM. Jurisprudența internă publicată cu privire la fondurile sub formă de societate se aplica referi la alte fonduri decât fondurile OPCVM.
24. *E* a considerat că distribuirea profitului unui fond SICAV nu poate fi considerată, în ceea ce privește impozitarea, drept un dividend în sensul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit, ci drept o distribuire a profitului (ca o cotă de profit) unui fond de investiții, deoarece de aceasta sunt legate caracteristici tipice pentru distribuirea profitului unui fond de investiții, aceasta fiind echivalentă cu distribuirea profitului unui fond de investiții finlandez.
25. Pe de altă parte, *E* consideră că impozitarea profitului distribuit de fondul SICAV integral ca venituri ale lui *E* din încadrare în muncă în temeiul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit ar reprezenta o impozitare mai strictă decât impozitarea profitului distribuit de un fond de investiții finlandez ca venituri din capital în sensul articolului 32 din Legea privind impozitul pe venit. Prin urmare, o impozitare în temeiul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit constituie o încălcare a liberei circulații a capitalurilor prevăzută la articolul 63 TFUE.
26. *Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö* (Autoritatea pentru protecția drepturilor persoanelor impozabile) a susținut în fața Korkein hallinto-oikeus (Curtea

Administrativă Supremă) că fondul SICAV luxemburghez, ca urmare a caracteristicilor funcționale, are caracteristicile unui fond de investiții finlandez. Activitatea fondului SICAV presupune efectuarea unor investiții comune, iar anumite trăsături funcționale comune există, de exemplu, și în cazul investițiilor comune efectuate sub forma societăților pe acțiuni sau în comandită. Privind în ansamblul său, fondul SICAV poate fi echivalat, în pofida trăsăturilor sale specifice unui fond de investiții, mai curând cu o societate pe acțiuni finlandeză care desfășoară o activitate investițională.

27. Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (Autoritatea pentru protecția drepturilor persoanelor impozabile) a considerat că, în situația descrisă în cererea de adoptare a unei decizii provizorii, veniturile din dividendele distribuite de un fond SICAV luxemburghez, constituit în conformitate cu Directiva OPCVM, trebuie considerate dividende de asemenea în cadrul impozitării din Finlanda, iar dividendele obținute în temeiul articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit reprezintă în totalitate venituri impozabile din încadrare în muncă.

Dispoziții din dreptul național

28. Conform articolului 2 alineatul (1) punctul 1 din Sijitusrahacholaki (48/1999, Legea nr. 48/1999 privind fondurile de investiții, abrogată de noua Sijitusrahavelaki 213/2019, Legea nr. 213/2019 privind fondurile de investiții), este activitate a unui fond de investiții în sensul prezentei legi achiziționarea de către public a fondurilor pentru investiții comune și investirea acestor fonduri în principal în instrumente financiare sau terenuri și titluri funciare sau alte obiecte investiționale, precum și administrarea fondurilor de investiții și a fondurilor specializate, precum și promovarea și comercializarea participațiilor fondurilor. **[OR 7]**
29. Conform articolului 2 alineatul (1) punctul 2 din Legea nr. 48/1999 privind fondurile de investiții, abrogată prin noua Lege nr. 213/2019 privind fondurile de investiții, sunt fonduri de investiții în sensul prezentei legi fondurile achiziționate în cadrul activității unui fond de investiții, precum și cele investite în conformitate cu normele stabilite în Finlanda și cu capitolul 11, precum și obligațiile care decurg din acestea.
30. În conformitate cu articolul 3 punctul 4 din Legea din Tuloverolaki (1736/2009, Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea de modificare nr. 1736/2009), sunt corporații în sensul prezentei legi societățile pe acțiuni, cooperativele, casele de economii, fondurile de investiții, universitățile, societățile de asigurare mutuală, revistele privind stocurile de cereale, asociațiile cu scop ideal sau economic, fundațiile și instituțiile.
31. În conformitate cu articolul 32 din Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea de modificare nr. 716/2004, sunt venituri din capital impozabile, în conformitate cu dispozițiile următoare, profitul din active, câștigul

rezultat din cedarea activelor și alte venituri similare, despre care se poate considera că au fost generate de active. Veniturile din capital sunt, printre altele, veniturile din dobânzi, veniturile din dividende în conformitate cu dispozițiile articolelor 33a-33d, veniturile din chirii, participațiile la profit, veniturile din asigurările de viață, venitul din capitaluri din silvicultură, veniturile din materia solului și câștigurile din vânzări. Sunt, de asemenea, venituri din capital cota de venituri din capital din veniturile de capital distribuite de întreprinderi, la cota de venit a participanților la un consorțiu, precum și la veniturile obținute din creșterea renilor.

32. Conform articolului 33c alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea de modificare nr. 530/2016, dividendele primite de la o entitate străină constituie venituri impozabile în conformitate cu articolele 33a și 33b din prezenta lege, cu condiția ca entitatea respectivă să fie o societate în sensul articolului 2 din Directiva 2011/96/UE a Consiliului privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, astfel cum a fost modificată prin Directivele 2013/13/UE și 2014/86/UE ale Consiliului (JO 2011, L 345, p. 8).
33. Conform articolului 33c alineatul (2) din Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea de modificare nr. 1237/2013, dividendele primite de la alte entități străine decât cele menționate la alineatul (1) constituie venituri impozabile în conformitate cu reglementările de la articolele 33a și 33b, cu condiția ca entitatea respectivă să fie obligată, fără posibilitate de opțiune și scutire, să plătească un impozit de cel puțin 10 % din venitul acesteia din care sunt distribuite dividendele, iar:
- 1) potrivit legislației fiscale, entitatea să aibă sediul într-un stat care face parte din Spațiul Economic European, iar potrivit acordurilor de evitare a dublei impozitări, entitatea să nu aibă sediul într-un stat din afara Spațiului Economic European; sau
 - 2) între statul de reședință al entității și Finlanda este în vigoare, în anul fiscal în cauză, un acord de evitare a dublei impozitări, care este aplicabil dividendelor distribuite de entitate. **[OR 8]**
34. Conform articolului 33c alineatul (3) din Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea de modificare nr. 1237/2013, dividendele primite de la entități străine, altele decât cele prevăzute la alineatele (1) și (2), reprezintă în totalitate venituri impozabile obținute din încadrare în muncă.

Dispozițiile relevante și jurisprudența Uniunii

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

35. Conform articolului 63 alineatul (1) TFUE, „[î]n temeiul dispozițiilor prezentului capitol, sunt interzise orice restricții privind circulația capitalurilor între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe.”
36. Conform modului de redactare al articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, „[a]rticolul 63 nu aduce atingere dreptului statelor membre de a aplica dispozițiile incidente ale legislațiilor fiscale care stabilesc o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile lor au fost investite”.
37. Articolul 65 alineatul (3) TFUE prevede că dispozițiile naționale menționate la alineatul (1) al prezentului articol „nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și plăților, astfel cum este aceasta definită la articolul 63.”

Jurisprudența Curții de Justiție

38. Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-632/13, *Hirvonen*, se referea la libera circulație a cetățenilor Uniunii în temeiul articolului 21 TFUE. Instanța de trimitere solicita, prin întrebarea formulată, să se stabilească dacă articolul 45 TFUE se opune dispozițiilor unui stat membru conform cărora o persoană cu domiciliul în alt stat membru - care obține totalitatea sau cvasitotalitatea veniturilor sale în primul stat membru - are dreptul de a alege între două regimuri de impozitare complet diferite, și anume sau să fie impozitată prin reținere la sursă cu o cotă de impozitare mai redusă, dar fără a beneficia de dreptul la facilitățile fiscale pe care îl presupune aplicarea regimului comun de impozitare a veniturilor, sau să fie impozitată în cadrul regimului comun menționat și să poată beneficia astfel de facilitățile fiscale în discuție.
39. Curtea a statuat, la punctul 28 din hotărârea menționată, că „[î]n această privință, trebuie amintit că, deși fiscalitatea directă este de competența statelor membre, nu este mai puțin adevărat că ele trebuie să exercite această competență cu respectarea dreptului Uniunii (a se vedea în special Hotărârea Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, punctul 36 și jurisprudența citată).” **[OR 9]**
40. La punctul 29 al hotărârii, Curtea a statuat că „normele privind egalitatea de tratament interzic nu numai discriminările evidente, întemeiate pe naționalitate sau cetățenie, ci și orice forme disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc în fapt la același rezultat (a se vedea în special Hotărârea Gielen, C-440/08, EU:C:2010:148, punctul 37 și jurisprudența citată) ”.
41. La punctul 30 al hotărârii, Curtea a statuat că „[p]otrivit unei jurisprudențe constante a Curții, o discriminare nu poate consta decât în aplicarea unor reguli diferite unor situații comparabile sau în aplicarea aceleiași reguli unor situații diferite (a se vedea în special Hotărârea Schumacker, C-279/93, EU:C:1995:31, punctul 30, și Hotărârea Gschwind, C-391/97, EU:C:1999:409, punctul 21).”

42. Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, se referea la libertatea de stabilire în temeiul articolului 43 CE (în prezent, articolul 49 TFUE). Instanța de trimitere solicita, prin întrebarea formulată, să se stabilească dacă articolele 43 și 48 CE, precum și articolele 56 și 58 CE trebuia interpretate în sensul că, în vederea concretizării libertăților fundamentale garantate de acestea, o societate pe acțiuni sau un fond de investiții de drept finlandez și o societate de tip SICAV de drept luxemburghez trebuie considerate ca fiind comparabile, deși nu există în dreptul finlandez un tip de societate care să corespundă exact unei societăți de tip SICAV, dacă se ține seama totodată de faptul că societatea de tip SICAV, care este o societate de drept luxemburghez, nu figurează în lista societăților menționate la articolul 2 litera (a) din Directiva 90/435 - la care este adaptat impozitul cu reținere la sursă finlandez aplicabil în prezenta cauză - și, în plus, trebuie să se țină seama de faptul că societatea de tip SICAV este scutită de impozitul pe venit în temeiul legislației fiscale naționale din Marele Ducat al Luxemburgului. În aceste condiții, este contrar articolelor menționate anterior din Tratatul CE faptul că societatea de tip SICAV cu domiciliul fiscal în Luxemburg, beneficiară a dividendelor, nu este scutită de reținerea la sursă, în Finlanda, a impozitului pe dividendele primite?
43. Curtea a statuat, la punctul 50 din hotărârea menționată, că „[î]n primul rând, trebuie să se sublinieze că împrejurarea că în dreptul finlandez nu există un tip de societăți care să aibă o formă juridică identică cu cea a unei SICAV de drept luxemburghez nu poate, prin ea însăși, să justifice un tratament diferențiat, în măsura în care, dreptul societăților din statele membre nefiind integral armonizat la nivel comunitar, aceasta ar priva libertatea de stabilire de orice efect util.” [OR 10]
44. La punctul 55 din hotărâre, Curtea a statuat că „[î]n aceste condiții, diferențele care există între o SICAV de drept luxemburghez și o societate pe acțiuni de drept finlandez, invocate de guvernele finlandez și italian, nu sunt suficiente pentru a crea o distincție obiectivă în ceea ce privește scutirea de taxa reținută la sursă pe dividendele încasate. În consecință, nu mai este necesar să se examineze în ce măsură diferențele dintre o SICAV de drept luxemburghez și un fond de investiții finlandez, pretinse de guvernele menționate, sunt pertinente pentru a crea o astfel de diferență de situație obiectivă.”
45. De asemenea, la punctul 56 al hotărârii, Curtea a statuat că „[r]ezultă că diferența de tratament între SICAV nerezidente și societățile pe acțiuni rezidente în ceea ce privește scutirea de taxa reținută la sursă pe dividendele care le sunt distribuite de societățile rezidente constituie o restricție privind libertatea de stabilire interzisă, în principiu, de articolele 43 CE și 48 CE.”

[...] [omissis] Necesitatea cererii de decizie preliminară

47. Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) trebuie să decidă dacă profitul distribuit lui E de către un fond SICAV care funcționează în temeiul

Directivei OPCVM reprezintă venituri din încadrare în muncă sau venituri din capital, în conformitate cu Legea privind impozitul pe venit.

48. Directiva OPCVM a fost transpusă în Finlanda prin Legea nr. 48/1999 privind fondurile de investiții (abrogată prin noua Lege privind fondurile de investiții nr. 213/2019). În Finlanda, a fost aleasă ca formă a activității unui fond de investiții forma contractuală în sensul articolului 1 alineatul (3) din directivă, în timp ce fondul SICAV are formă statutară în sensul aceluiași alineat al articolului menționat.
49. Decizia Keskusverolautakunta înseamnă că veniturile obținute de o persoană fizică cu domiciliul în Finlanda de la un organism de plasament colectiv în valori mobiliare în sensul Directivei OPCVM, constituit sub formă statutară într-un alt stat membru al Uniunii, sunt impozitate în întregime ca venituri din încadrare în muncă, în conformitate cu Legea privind impozitul pe venit. Impozitul aplicat pe veniturile din încadrare în muncă poate depăși 50 %.
50. Veniturile pe care o persoană fizică cu domiciliul în Finlanda le încasează de la un fond de investiții finlandez constituit în temeiul unor dispoziții contractuale, sunt impozitate în totalitate ca venituri din capital în temeiul Legii privind impozitul pe venit. Impozitul aplicat pe veniturile din capital este de 30 %. În cazul în care valoarea capitalului impozabil al unei persoane impozabile este mai mare de 30.000 de euro, impozitul aplicat pe venitul din capital va fi de 34 %. [OR 11]
51. Pentru a putea fi determinat impozitul aplicat veniturilor în cadrul impozitării din Finlanda a lui E, în cauză trebuie să se stabilească în primul rând căror profituri ale unei entități finlandeze distribuitoare trebuie să fie asimilat un fond SICAV. În acest context, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) se vede confruntat cu întrebarea dacă o interpretare națională care conduce la rezultatul descris întrucât forma juridică a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare stabilit într-un alt stat membru nu corespunde structurii juridice a fondului de investiții național, structură care încalcă articolele 63 și 65 TFUE.
52. În cauză, este de asemenea necesar să se interpreteze dacă organismele de plasament colectiv în valori mobiliare constituite în conformitate cu Directiva OPCVM și care au o formă diferită trebuie să fie tratate în mod egal atunci când sunt impozitate plasamentele investitorilor lor. În conformitate cu considerentul (83) din Directiva OPCVM, această directivă nu afectează reglementările fiscale naționale pe care statele membre le pot impune pentru a asigura aplicarea respectivelor reglementări pe teritoriile lor. Potrivit Korkein hallinto-oikeus, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție nu s-a pronunțat în mod explicit cu privire la efectele directivei asupra impozitării.
53. Korkein hallinto-oikeus nu are cunoștință despre nicio decizie preliminară a Curții cu privire la interpretarea articolelor 63 și 65 TFUE în legătură cu chestiunea descrisă anterior. În plus, în Finlanda va intra în vigoare la 1 ianuarie 2020, o dispoziție - care nu se aplică în prezenta cauză - numai acele fonduri de investiții

străine care sunt constituite ca fonduri deschise în formă contractuală sunt asimilate fondurilor de investiții finlandeze în ceea ce privește impozitarea. Dat fiind că adoptarea unei decizii în litigiul principal presupune interpretarea dispozițiilor menționate din dreptul Uniunii, în cauză este necesară obținerea unei decizii preliminare a Curții de Justiție.

54. [...] [*omissis*]

Decizia interlocutorie a Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) privind sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de pronunțare a unei decizii preliminare

55. [...] [*omissis*] [OR 12]

Întrebarea preliminară

1. Articolele 63 și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei interpretări naționale potrivit căreia veniturile pe care o persoană fizică cu domiciliul în Finlanda le încasează de la un organism de plasament colectiv în valori mobiliare cu sediul în alt stat membru al Uniunii, constituit sub formă statutară în sensul Directivei OPCVM (un fond OPCVM în forma unei societăți de investiții) nu sunt asimilate, în ceea ce privește impozitul pe venit, unui fond de investiții contractual finlandez în sensul aceleiași directive (un fond OPCVM în formă contractuală), întrucât forma juridică a fondului OPCVM situat în celălalt stat membru nu corespunde structurii juridice a fondului național de investiții?

[...] [*omissis*] [OR 13] [...] [*omissis*]